

JAZZFLITS NUMMER 433

3 FEBRUARI 2025

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP DE PLAAT

Loek van den Berg, Donder, KCT,
Sun Ra, Marco Ullstein, Julian Lage,
Rob van Bavel, Nick Adema,
Luc Houtkamp, N. Costley-White e.a.

13 JAZZ OP HET PODIUM

Suzan Veneman, Millennium Jazz
Orchestra en Snarky Puppy & MO.

EN VERDER (ONDER MEER):

20 Ted Curson in concert (H van Eeden)

23 Europe Jazz Media Chart februari

21 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2024

JF 434 KOMT 17 FEBRUARI UIT

BERICHTEN

Tiende editie Brussels

Jazz Festival goed bezocht

Met een zaalbezetting van 98% en in totaal zevenduizend bezoekers bij 25 concerten, kijken de organisatoren van het tiende Brussels Jazz Festival tevreden terug op de jubileumeditie. Die vond van 9 tot en met 18 januari in zaal Flagey plaats. Maarten Van Roussel, programmeur van het festival: "De afgeladen zalen maakten het Brussels Jazz Festival 2025 een onvergetelijke editie. We mochten artiesten ontvangen die zowel het heden als de toekomst van de jazz belichamen: onder anderen Amy Gadiaga, het Craig Taborn Quartet & het Brussels Philharmonic, Immanuel Wilkins en Bodies wisten het publiek van Flagey te betoveren." De drie concerten van huisartiest-pianist Bram De Looze – als duo met gayageum-speelster DoYeon Kim; in een kwartet met Thomas Morgan, Joey Baron en Hank Roberts; en met het trio Vice Versa - waren allemaal uitverkocht. "Deze jubileumeditie was een indrukwekkende collectieve prestatie en een ode aan alles wat jazz zo boeiend en levendig maakt", aldus Van Roussel in een persbericht. Artiesten van het Londense label Jazz re:freshed sloten het festival feestelijk af. Van Roussel: "Het publiek genoot van een uniek concert waarbij beloftevolle talenten van de hedendaagse jazz in de schijnwerpers werden gezet." De volgende editie van het festival is al gepland. Het wordt van 15 tot 24 januari 2026 gehouden.

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

ia 77

JazzFlits

PERIODIEK VOOR DE WARE JAZZLIEFHEBBER

De winnende bandleiders; vlnr Miran Noh (NOHMI), Ludvig Søndergaard en River Adomeit (Flatland Prayer) (Foto: Jaap Kroon)

FLATLAND PRAYER, LUDVIG SONDERGAARD EN NOHMI WINNEN KEEP AN EYE THE RECORDS

Flatland Prayer (River Adomeit), het Ludvig Søndergaard Sekstet en NOHMI (Miran Noh) hebben 23 januari in TivoliVredenburg (Utrecht) het concours Keep an Eye The Records 2025 gewonnen. Elke winnende groep kreeg 10.000 euro om een album te maken.

In totaal 125 bands hadden zich voor de competitie aangemeld. Daaruit werden zeven finalisten geselecteerd door een jury bestaande uit Matt Penman, Anna Serierse en Ruud Ouwehand. Vijf studentengroepen van het Conservatorium van Amsterdam: het Massimo Imperatore Quartet, Anna Zavorina's String Quintet, Jelle Willems' Tiny Choir en de winnaars Flatland Prayer (River Adomeit) en Ludvig Søndergaard Sekstet; en twee groepen van het Rotterdamse conservatorium Codarts: winnaar NOHMI (Miran Noh) en het Loek van den Bergh Quintet. De finale werd gejureerd door Paula Hoorn, Tibor Elferink, Sun-Mi Hong, Monica Akihary en Jesse van Ruller. De albums van de winnaars worden volgend jaar januari gepresenteerd tijdens Keep an Eye The Records 2026. Ook mogen ze in 2026 een tournee langs een aantal Nederlandse VNJJ-podia (Vereniging Nederlandse Jazzpodia en Jazzfestivals) maken.
[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

vervolg pagina 1 (Keep an Eye)

Tijdens de finale-avond werden tevens de albums gepresenteerd van de winnaars van vorig jaar: Micheal Murray's Colourfield ('Rounded Nature'), NAUSYQA ('Puno') en Anaphora ('Bloom'). 'The Records On Tour', de tournee die de winnaars van 2024 mogen maken, start begin februari met een optreden van NAUSYQA in het Amsterdamse Bimhuis en eindigt begin juli met een optreden van Anaphora bij De Machinist in Rotterdam.

(meer over de winnaars op pag. 19)

Ella Fitzgerald in 1965 in Amsterdam. (Foto: N-H Archief, persbureau De Boer)

Onbekende live-opname Ella Fitzgerald bij Verve op plaat uit

Eind deze maand verschijnt bij Verve een concertopname uit 1967 van zangeres Ella Fitzgerald: 'The Moment Of Truth: Ella At The Coliseum'. De tape van het concert – met vier sporen en opgenomen door Wally Heider – werd recentelijk ontdekt in de privécollectie van wijlen impresario en platenbaas Norman Granz. Op het album staat een concert dat Fitzgerald in de 'summer of love' in het Oakland-Alameda County Coliseum (Californië) gaf. Ze trad daar op met een ritmetrio bestaande uit Jimmy Jones (piano), Bob Cranshaw (bas) en oud-Ellingtonian Sam Woodyard (drums), aangevuld met een aantal blazers uit het orkest van Duke Ellington: Cat Anderson, Cootie Williams, Harry Carney, Paul Gonsalves, Jimmy Hamilton, Russell Procope en Johnny Hodges. Het repertoire bestond uit songs die Fitzgerald zong bij de orkesten van Chick Webb en Benny Goodman, wat standards en een aantal popsongs ('Alfie' en 'Music to watch girls by').

Enkele deelnemers van de jazzworkshop in Dokkum. Geheel links op de achterste rij staat Loet van der Lee. (Persfoto)

Eerste jazzworkshop Jazz Dokkum krijgt vervolg

Elf amateurjazzmusici kwamen 19 januari jl. naar de eerste jazzworkshop van Jazz Dokkum: een gitarist, slagwerker, bassist, twee zangeressen, drie trompettisten, twee saxofonisten en een trombonist. Onder leiding van trompettist Loet van der Lee werd meer dan twee uur samengespeeld. Daarvoor waren de standards 'Here's that rainy day' en 'How high the moon' geselecteerd, evenals 'Blues for Alice' en 'Ornithology' van Charlie Parker. Jazz Dokkum is van zins vaker workshops in cultureel centrum Het Bolwerk te gaan organiseren, zo meldt de stichting in een nieuwsbrief. Telkens onder leiding van een professioneel musicus. Iedereen met een redelijke instrumentbeheersing mag deelnemen.

Anja Gottberg. (Foto: Autrecords)

Anja Gottberg is Jonge Maker van Jazzfest Amsterdam

De Zweedse contrabassist Anja Gottberg is Jonge Maker 2025 van Jazzfest Amsterdam. Zij volgt bassist River Adomeit op, die in 2024 een bijzonder project tijdens het festival presenteerde. Gottberg is afgestudeerd aan het Conservatorium van Amsterdam en studeerde aanvullend een half jaar aan de Manhattan School of Music in New York. Voor het festival Jazzfest Amsterdam op 22 maart deelt ze haar titel van Jonge Maker met gitarist en componist Siebren Smink. Samen componeren ze speciaal voor het festival muziek, die wordt uitgevoerd door een voor de gelegenheid samengestelde band. Anja Gottberg was ook van de partij tijdens het laatste Jazzfest Minifest, 3 januari jl. in het Bimhuis (Amsterdam). Daar gaf ze een duoconcert met gitarist Reinier Baas.

Britse prijs voor Ursula Harrison

De Britse contrabassist Ursula Harrison (22), masterstudent aan het European Jazz Masters-programma van het Conservatorium van Amsterdam, heeft eind november de BBC Young Jazz Musician 2024 Award gewonnen. Harrison was in de titelstrijd met saxofonist George Johnson, trompettiste Klara Delvin en pianist Nils Kavanagh. De BBC Young Jazz Musician Award wordt eens in de twee jaar uitgereikt aan een veelbelovend Brits jazztalent. Als masterstudent was Harrison al eens in het Bimhuis (Amsterdam) te horen als lid van het Conservatorium van Amsterdam Jazz Collective met Michael Mayo. De BBC kiest sinds 1978 elke twee jaar een 'Young Musician'. Eerst kwamen daarvoor alleen klassieke musici in aanmerking, maar sinds 2014 is een aparte categorie voor jonge jazzmusici toegevoegd. Aan het concours wordt aandacht besteed op BBC-televisie en -radio (BBC Radio 3).

Olga Amelchenko. (Foto: Selmer)

Saxofoniste Olga Amelchenko tekent bij Britse Edition Records

De Russische saxofoniste Olga Amelchenko is gecontracteerd door het Britse label Edition. Later dit jaar zal haar eerste album aldaar verschijnen. Het wordt voorafgegaan door een aantal digitale singles. Amelchenko (1988) woont in Parijs. Na afronding van haar muziekstudie in Rusland, volgde ze les aan muziek scholen in Keulen en Berlijn. Ze is leidster van haar eigen Quartet en HELICON. Eerder maakte ze de albums 'Shaping Motions' (2018), 'Live At Loft' (2021) en 'Slaying the Dream' (2023).

Zangeres Jazzmeia Horn komt naar het North Sea Jazz Festival. Deze foto werd tijdens het festival van 2018 van haar gemaakt. (Foto: Joke Schot)

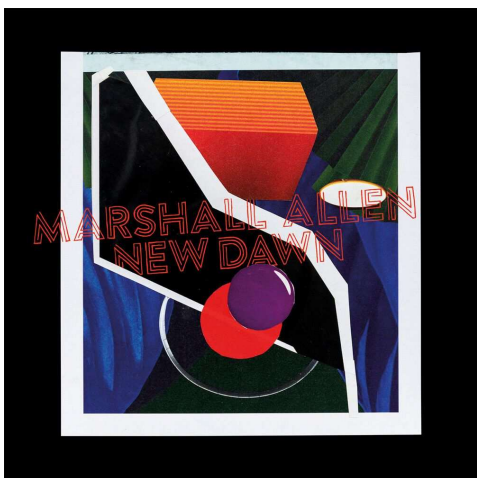
JACOB COLLIER 'ARTIST IN RESIDENCE' VAN KOMEND NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Zanger, multi-instrumentalist en arrangeur Jacob Collier is dit jaar de huisartiest van het NN North Sea Jazz Festival 2025. Hij geeft op elke festivaldag een ander optreden. Ook onder anderen Avishai Cohen (trompet), Branford Marsalis, Immanuel Wilkins, Julian Lage en Lakecia Benjamin zijn van de partij. Het festival is van 11 tot en met 13 juli in Ahoy, Rotterdam.

Speciale projecten zijn er ook weer: vibrafonist Jason Marsalis treedt op met de Lionel Hampton Big Band en treedt zo in de voetsporen van de naamgever. En verder brengt zanger Kurt Elling met de Yellowjackets een ode aan Weather Report. De 48ste editie van het NN North Sea Jazz Festival biedt in drie dagen ruim honderdvijftig optredens van in totaal meer dan 1.500 artiesten, verdeeld over zeventien podia. Op die podia zullen verder onder anderen het Ezra Collective, Joe Bonamassa & Metropole Orkest, het Mary Halvorson Amaryllis Sextet, Samara Joy, **Jazzmeia Horn**, Kamasi en Tigran Hamasyan te horen zijn. Daarnaast zijn er tijdens het festival workshops, interviews en signeesessies van en met artiesten, showcases van onbekend talent en diverse kunstexposities. Meer namen van optredenden worden op een later moment bekendgemaakt. Alle driedaagkaarten waren reeds in november 2024 uitverkocht. Losse dagkaarten zijn sinds 1 februari verkrijgbaar.

Abu Dhabi hoofdpodium International Jazz Day 2025

Het hoofdpodium van de International Jazz Day staat dit jaar in Abu Dhabi, de hoofdstad van de Verenigde Arabische Emiraten. Op 30 april vindt daar het zogenoemde All Star Global Concert plaats met tal van grote namen uit de jazz. Wie dat dit jaar zijn, wordt later bekendgemaakt. Het concert zal live te volgen zijn via internet. De International Jazz Day is een initiatief van VN-organisatie Unesco. Het evenement is bedoeld om de jazz op de laatste dag van april wereldwijd extra in het zonnetje te zetten.

Honderdjarige Marshall Allen brengt eerste soloalbum uit

De honderdjarige saxofonist Marshall Allen - sinds 1958 lid van het Sun Ra Orkest, sinds 1995 als leider - heeft zijn eerste soloalbum gemaakt. Het album heet 'New Dawn' en werd vorig jaar mei, twee dagen na zijn honderdste verjaardag in Philadelphia opgenomen. Saxofonist Knoel Scott (eveneens lid van het Sun Ra Orkest), Michael Ray en Cecil Brooks (trompet), Jamaaladeen Tacuma (bas), Bruce Edwards (gitaar) en George Gray (drums) verleenden hun medewerking aan de productie. Ook zangeres Neneh Cherry is in een nummer te horen. Allen en Scott kozen een aantal Allen-composities die nooit eerder op de plaat werden gezet. "Knoel's energy became the driving force behind the project. He knew Marshall better than anyone, and his deep understanding of Marshall's compositions guided the selection of material for the album", zegt producer Jan Lankisch op stereogum.com. Het album is vanaf medio februari verkrijgbaar.

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

Flat Earth Society op 7 november in het Lincoln Center, NY. (Foto: Sachyn Mital)

New York City Jazz Record : 'New Yorkse concert van Flat Earth Society behoorde tot beste van 2024'

Een twintigtal New Yorkse concerten selecteerde de redactie van het jazzmagazine The New York City Jazz Record als beste van 2024. Tussen optredens van gitarist Pat Metheny, pianist Jason Moran, saxofonist Branford Marsalis, het Eddie Palmieri Salsa Orchestra, het Maria Schneider Orchestra en saxofonist Vijay Iyer, duikt ook de naam op van het Belgische Flat Earth Society. De groep met onder anderen Bart Maris, Bruno Vansina, Gertjan Dreessen, Peter Vermeersch en Berlinde Deman, gaf op 7 november een volgens het blad memorabel concert in Lincoln Center's David Rubenstein Atrium. De volledige lijst van de beste concerten is te vinden in het januari 2025-nummer van het New Yorkse blad. Dat is gratis te downloaden op: <https://nycjazzrecord.com/>.

Vlnr: Corea, McBride en Blade in maart 2020 in Madrid. (Foto: Jordin Jaz Pinkus)

Live-opnames laatste tournee Chick Corea op plaat gezet

Bij Candid verschijnt een album met concertopnames, die in februari en maart 2020 tijdens de laatste tournee van wijlen pianist Chick Corea werden gemaakt. Het album heet 'Trilogy 3' en Corea is te horen met bassist Christian McBride en drummer Brian Blade. Het album wordt eind februari op een aantal streamingdiensten gezet en verschijnt eind mei op vinyl en als cd. 'Trilogy 3' bevat werk van Thelonious Monk ('Trinkle tinkle') en Bud Powell ('Tempus fugit'), een aantal composities van Chick Corea en Domenico Scarlatti's 'Sonata In D Minor'. Het drietal Corea/McBride/Blade maakte eerder al de albums 'Trilogy 1' (2013) en 'Trilogy 2' (2018).

JAZZ OP DE PLAAT

NICK ADEMA
Urban Chaos
 Zennez

Zijn naam doet iets anders vermoeden, maar Nick Adema komt uit Canada. De trombonist woont nu in Amsterdam. Zijn verhuizing naar de grote stad was de aanleiding voor het album met de logische titel 'Urban Chaos'. De gelijknamige band is eigenlijk een kwartet. Maar voor deze gelegenheid is hij uitgebreid. De bezetting is nogal internationaal: gastsaxofonist Noah Preminger komt uit de VS, pianist Joy Shechter en drummer Chen Har Even komen uit Israël. Maar bas-sist Azubike Onwuka komt uit, verrassing: Amsterdam. Ze zijn allemaal jong en actief in de regio Amsterdam. Dat blijkt maar weer een sterke internationale magneet voor muzikaal talent. Aanvulling op de vaste bezetting zijn: een strijkkwartet in 'The fool' en gitarist Ante Medic. Ook de Letse zangeres Liva Dumpe is naar Amsterdam verhuist. Ze doet mee in 'Oak'. Diversiteit en afwisseling bepalen de sfeer. 'Urban Chaos' is superactueel. We horen hoogopgeleide musici die niet in landsgrenzen of stijlgrenzen denken en moderne technieken gebruiken. De jonge band is enorm energiek. Hun artistieke ambities overstijgen meerdere genres. De musici namen allerlei inspirerende aspecten mee. Dat blijkt vooral in 'Doglio'. Nick Adema is altijd prettig dominant aanwezig. Hij is één met zijn instrument. Maar hij is ook de componist van het hele album. 'Still moving' vat alles samen: een dromerige opening, absurd snel drumwerk, dikke bas-snaren en een lange galm. Zouden de programmeurs van het North Sea Jazz Festival Nick Adema en zijn band al kennen?

Peter J. Kortens

Bezetting:

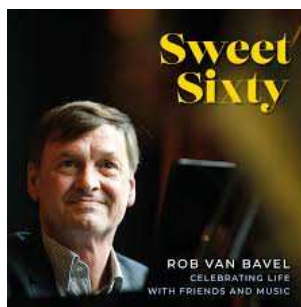
Nick Adema (trombone),
 Ante Medic (gitaar), Noah Preminger (sax),
 Joy Shechter (piano), Azubike Onwuka (bas),
 Chen Har Even (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/4na3pnny>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

ROB VAN BAVEL
Sweet Sixty – Celebrating Life with Friends and Music
 Eigen Beheer

Naar verluidt was er eens een gesprek tussen twee gelouterde Groningse grootmeesters van de moderne jazzpiano. Dat ging zo. "Als iemand mijn harmonieën kon spelen en die lange improvisatielijnen van jou, had je de beste jazzpianist die er is." Misschien hadden ze Rob van Bavel wel in hun gedachten, die immers door zijn collega's in het jazzvak hoog wordt gewaardeerd. Een 'musician's musician' dus? Je zou het zomaar kunnen zeggen. Rob van Bavel is zestig jaar geworden en viert dat met een in eigen beheer uitgebracht album dat eigenlijk een wat luxere outfit had mogen krijgen. Een mooie 'inlay' bijvoorbeeld, waarin wordt teruggekeken op zijn loopbaan. Maar de pianist is van een bescheiden soort en van veel borstklopperij kun je hem niet betichten. Dit verjaardagsalbum heeft hij gemaakt met zijn vaste trio (bijgenaamd The Ghost, The King and I) en bevat veertien stukken. Althans, dat getal staat op de achterkant van het doosje; binnenin staan er merkwaardig genoeg maar dertien, minus het titelstuk 'Sweet sixty'. Daarvan is dan wel weer een stukje muziekschrift achter de cd geplaatst. Het fraaie titelstuk, een bedachtzame solo, lijkt zo een toegift. Gitarist Vincent Koning en bassist Frans van Geest vormen met Van Bavel de basisbezetting; daarnaast is er een flinke rij muzikale vrienden die hier en daar aanschoven. Bijvoorbeeld Anna Serieuse bij 'September in the rain' en Bavel's eigen compositie 'The rain is gone'. En de trompettisten Rik Mol en Jan van Duikeren; de laatste maakt meteen grote indruk bij het openingsstuk 'Raincheck' van Strayhorn. Het album is een mengsel van standards en eigen composities, zoals het funky 'Faites vos jeux' waarin tenorsaxofonist Tom Beek een passende solo speelt. De jubilaris koos voor een breed palet: mogelijk om zijn veelzijdigheid nog eens te onderstrepen.

Coen de Jonge

Bezetting:

Rob van Bavel (piano), Marcel Serieuse (drums), Frans van Geest (bas) + Vincent Koning, Martijn van Iterson (gitaar), Tom Beek (tenorsax), Rik Mol, Jan van Duikeren (trompet), Deborah J. Carter, Anna Serieuse (zang).

Beluister hier het titelstuk van de plaat:

<https://robvanbavel.bandcamp.com/track/sweet-sixty>

LOEK VAN DEN BERG QUINTET**Seafarer****Zennew**

Het is nog maar een paar jaar geleden dat Loek van den Berg zijn bejubelde cd 'Wayfarer' de wereld inslingerde. Het was een entree om van te dromen en hij had direct een Edison op zak. Nu, een paar jaar later, komen Loek en zijn kwintet met de opvolger 'Seafarer'. De lat ligt hoog. Het debuut 'Wayfarer' was een cd vol met fraaie, ingetogen melodieën en kleurrijke collectieven. 'Seafarer' laat ook een andere kant van de muzikanten zien. De sound van het kwintet is brutaler met meer ruimte voor het individu. Solo's zijn minder binnen de lijntjes. Wat gebleven is, zijn de sterke stukken van Loek van den Berg. De cd begint met 'Seafarer pt. 1' een soort hymne met naast de gedragen solo op sopraansax van Loek fraai baswerk van Cas Jiskoot. In 'Part 2' wordt de intensiteit een tandje opgevoerd met Nathan Surquin die de trombone flink lostrekt. We dansen de bolero in 'Bodrum', waarbij ook nu weer het samenspel unisono van sax en trombone een rijke sound oplevert. Er is powerplay in 'When we weep', zachtaardige harmonie in 'Sam-nayah' en soepele dansritmes in 'Balancer's tale'. En dan heeft u het sluitstuk nog voor de boeg. Kortom, Seafarer is een rijk geschakeerde cd geworden met kleurrijke nieuwe muziek. Muziek die het beste van de muzikanten naar boven haalt. 'Seafarer' is een knallende opvolger van 'Wayfarer'.

Sjoerd van Aelst**Bezetting:**

Loek van den Berg (sax, duduk),
Aseo Friesacher (piano, vocals),
Nathan Surquin (trombone),
Cas Jiskoot (bas), Willem Romers (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/bdfnah5e>

NICK COSTLEY-WHITE**Poncha****Ubuntu Music**

Het is altijd fijn als jonge jazzmuzikanten eer bewijzen aan hun voorgangers en liefde en begrip voor de jazztraditie blijken te hebben. Interessant wordt het als ze aan de 'klassieke' jazz een aangename moderne draai weten te geven. Iemand die dat voortreffelijk doet is de Britse gitarist en componist Nick Costley-White. Hij studeerde tussen 2007 en 2011 zowel jazz als klassieke gitaar aan de Guildhall School of Music and Drama en behoorde tot de besten van zijn jaargroep. Met zijn kwartet nam Costley-White de cd 'Poncha' op. De muziek kenmerkt zich door een frisse en moderne esthetiek. Het kwartet is te horen in zeven composities van de bandleider. Poncha is alweer Nicks derde album. Hij noemde het album naar de Portugese drank 'punch'. Costley-White vermengt vakkundig en met een warme jazzsound dansritmes en speelse melodieën uit Brazilië en Cuba met Amerikaanse swing en harmonieën.

Dat Costley-White een Brit is hoor je totaal niet terug in het ontspannen, hechte en puntige samenspel. De mannen spelen met de flair en energie van Zuid-Amerikanen en hun interpretaties en licks zijn typisch die van musici uit de VS. Costley-White gebruikt Poncha voor het vertellen van persoonlijke positieve en negatieve ervaringen. Zo blikt hij terug op de terugval in het podiumleven tijdens corona en de opleving van zijn muzikale activiteiten na de pandemie.

Hans Invernizzi**Bezetting:**

Nick Costley-White (gitaar),
Julian Siegel (sax),
Conor Chaplin (bas),
James Maddren (drums).

Bekijk hier een video over het album:

<https://tinyurl.com/n57dxwc2>

KRIS DAVIS TRIO
Run The Gauntlet
 Pyroclastic Records

Het was alweer tien jaar geleden dat de Canadese pianiste Kris Davis een trioalbum had opgenomen. Maar met 'Run The Gauntlet' laat ze horen hoeveel ze nu weer aan het 'format' kan toevoegen. De plaat is een eerbetoon aan zes van haar grote voorbeelden, allen vrouwelijke pianisten die in veel gevallen ook vriendinnen zijn geworden: Angelica Sanchez, Marilyn Crispell, Renee Rosnes, Geri Allen, Sylvie Courvoisier en Carla Bley. De muziek op de plaat is echter geheel van Davis zelf, die ook niet per nummer een van de dames (imit)eert, hetgeen misschien voor de hand zou hebben gelegen. Het enige moment dat er even een citaat lijkt op te duiken, is in de ballad 'Beauty beneath the rubble', waarin ik de melodie van Carla Bley's 'Ida Lupino' meen te herkennen. Verder gaat Davis geheel haar eigen gang, zoals haar grote voorbeelden dat ook deden: inspiratie boven imitatie dus. Het levert een ijzersterke plaat op, die voor een groot deel leunt op onontkoombare ostinati, zoals in het titelstuk, dat hiphop-achtige beats combineert met vrij drumwerk van de machtige Johnathan Blake. In

'Heavy footed' is het bassist Robert Hurst die voor het ostinato zorgt met een lijn die kundig verweven zit in de melodielijn van de piano. Maar er is meer: naast de eerder genoemde ballad is er het contemplatieve 'Dream state' en 'First steps' waarin Davis zich als een balletdanseres over de toetsen beweegt. In een aantal stukken heeft de pianiste haar piano geprepareerd, en in 'Beauty beneath the rubble meditation' klinkt die als een speeldoosje: melancholiek en vertederend. 'Run The Gauntlet' zet Kris Davis opnieuw op de kaart als een van de interessantste pianisten van haar generatie, en ze mag zichzelf dan ook zeker toevoegen aan het imposante lijstje van haar heldinnen. Op 1 februari speelt het trio in het Bimhuis (Amsterdam).

Herman te Loo

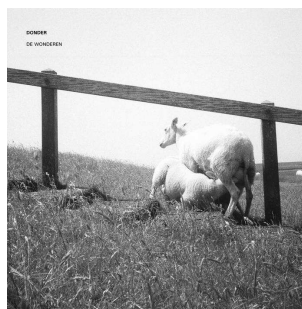
Bezetting:

Kris Davis (piano, prepared piano, composities), Robert Hurst (bas), Johnathan Blake (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/ycy3hhs7>

DONDER & APELAND
De Wonderen
 W.E.R.F. Records

Nominaal is Donder een pianotrio, maar niets op dit nieuwe album, 'De Wonderen', dat wijst in de richting van wat je van dat formaat zou kunnen verwachten. Conventioneel zijn de drie jonge Belgen namelijk alderminst. Vier jaar geleden besprak ik hun cd 'Het Verdriet', die ze maakten met de Noorse organist en etnomusicoloog Sigbjorn Apeland met op oude Vlaamse en Nederlandse volksmuziek gebaseerde stukken. Afgezien van twee 'covers' (van zangeres Genevieve Artadi en John Lennon & Yoko Ono) bevat de nieuwe plaat weer eigen repertoire. En dat hangt van de vervreemding aan elkaar. Een grote rol in het op het verkeerde been zetten van de luisteraar is weggelegd voor slagwerker Casper Van De Velde. Hij beschouwt zijn drumstel vooral als een klank producerend instrument, en niet per se als aanzwengelaar van het ritme. Zijn rol in Donder is het tegenwicht van de piano van Harrison Steingueldoird, die vaak de romantische poot van de drie-eenheid vormt. In liedjes als 'Wolkenkrabber', 'Vader ademt' of 'Jouw blauwe ogen' mag hij alle lyriek van de wereld tentoonspreiden, terwijl Van De Velde ervoor zorgt dat het allemaal niet al te zoet wordt. Bassist Stan Callewaert is daar tussenin het aardse anker, met soms heerlijk grofstoffelijk spel dat aan Wilbert de Joode doet denken. Ook is hij verantwoordelijk voor de Robert Wyatt-achtige zang in het melancholische 'Versnipperd'. Als we dan ook nog bedenken dat het album een met de pianomelodie meegefloten Morricone-pastiche in 'Het Mierenlied' herbergt en een in 6/8 gevatte 'Schapenpootwals', dan is 'De Wonderen' een plaat die herhaald beluisteren meer dan uitbetaalt. Het album is digitaal en op vinyl te koop.

Herman te Loo

Bezetting:

Harrison Steingueldoird (piano), Stan Callewaert (bas), Casper Van De Velde (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://dndr.bandcamp.com/album/de-wonderen>

MARY HALVORSON QUARTET
John Zorn's Bagatelles - Vol. 1
Tzadik

In 2015 schreef de Amerikaanse componist, saxofonist (en massamuziekproducent) John Zorn in drie maanden driehonderd (!) nieuwe stukken, verzameld in een boek onder de titel 'The Bagatelles' (een bagatelle is een klein, licht muziekstuk). In de jaren daarna speelden verschillende ensembles de stukken live over de hele wereld en dat leverde veel spannende en bijzondere muziek op. Inmiddels geeft Zorn via zijn label Tzadik deze bagatelles uit. Het eerste deel betreft opnamen van het Mary Halvorson Quartet, met Halvorson en Miles Okazaki op gitaar, Drew Gress op bas en Tomas Fujiwara op drums. Het is vintage John Zorn. Muziek op het snijvlak van avant-garde en goed beluisterbare jazzrock. Kleine lichte muziekstukjes zou ik het echter niet willen noemen. John Zorn is een 'miljoenpoot'. (toch werd tot nu toe maar een album van hem in Jazzflits besproken!) Zijn muziek beweegt zich tussen noise, death metal, free jazz en groepsimprovisaties, maar ook lyriek, functionele filmmuziek, klezmer, hypernerveuze jazzrock en klassieke muziek. Hij componeert (het merendeel van zijn tijd) en speelt altsaxofoon (niet zo heel vaak meer). Verder is hij vooral druk met het uitgeven van zijn eigen en verwante muziek van anderen via zijn label Tzadik. De start van de uitgave van de 'Bagatelles' met 'Vol. 1' is veelbelovend. Op YouTube zijn er al veel meer te vinden met geweldige filmpjes van live-performances, soms met Zorn als dirigent, op een stoel voor het ensemble. Halvorson en Okazaki spelen de soms zeer moeilijke thema's van Zorn met precisie en overgave. 'Bagatelle #67' klinkt als de Frippertronics van Robert Fripp en zijn fameuze King Crimson. '#165' herbergt zelfs heuse death metal uit de klassieke jazzgitaren van Halvorson en Okazaki. Veel solo's bewegen zich als gebruikelijk bij Zorn tussen lichte lyriek en free jazz en laat dat maar over aan de ervaren handen van de twee gitaristen. In alle nummers is de kenmerkende nerveuze John Zorn-stijl aanwezig. Kortom: een heerlijk avontuurlijk album en nieuwsgierigheid naar het vervolg.

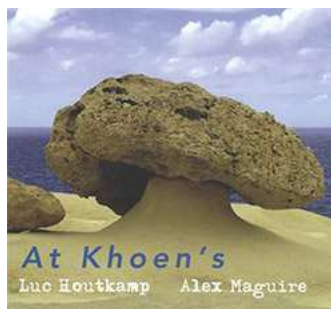
Jaap Lampe

Bezetting:

Mary Halvorson, Miles Okazaki (gitaar),
 Drew Gress (bas), Tomas Fujiwara (drums).

Kijk naar een introductie op 'The Bagatelles':
https://www.youtube.com/watch?v=nOqFr_Q0FDw

LUC HOUTKAMP/ALEX MAGUIRE
At Khoen's
FMR Records

Op het vorig jaar verschenen kwartetalbum 'Frush' hoorden we Luc Houtkamp al verrassend lyrisch voor de dag komen op klarinet. Op deze nieuwe duo-cd, 'At Khoen's', verkeert hij in het gezelschap van de Engelse pianist Alex Maguire en neemt hij in het openingsstuk, 'Hobz biz-zejt' ook de klarinet ter hand. De twee vinden elkaar hier in subtiel en behoedzaam spel. De merkwaardige titel verwijst overigens naar een traditioneel Maltees gerecht, net als de zeven andere tracks op het album. Het werd namelijk opgenomen in het huis van Houtkamps landgenoot Khoen Liem in Senglea, op Malta, waar de rietblazer inmiddels alweer tien jaar woont. Na de opening treffen we Houtkamp vaker op bekender terrein, met zijn karakteristieke gebruik van experimentele speelmethode op zijn tenorsaxofoon, zoals 'slap tongue' en 'flutter tongue'. Hij zet deze technieken in om kleine melodisch-ritmische cellen te construeren die hij samen met Maguire uitbouwt. Hoewel de muziek volledig geïmproviseerd is, ontstaat zo wel een herkenbare structuur, die dus voortkomt uit een innerlijk vormgevoel van deze ras-improvisatoren. Het maakt van 'At Khoen's' een heldere plaat, met uitgekiend dynamiekgedrag, waarin de gedachtegangen van het tweetal goed te volgen zijn. Dat levert voor de luisteraar een boeiend avontuur op.

Herman te Loo

Bezetting:

Luc Houtkamp (tenorsax, klarinet),
 Alex Maguire (piano).

Voor meer informatie:
<https://luchoutkamp.nl/discography/>

MILENA JANČURIĆ
Shapes And Stories
A.MA records AMC024

De Servische Milena Jančurić werd opgeleid tot klassiek fluitiste. Zij volgde haar opleiding in Belgrado. Een jazzopleiding bestond tien jaar geleden nog niet in haar land. In 2014 ontmoette ze saxofonist Joe Lovano, die haar aanmoedigde om naar de VS te gaan. Dat was het begin van een volledige koerswijziging. In Boston studeerde ze jazz aan de Berklee College of Music. Zij werkt nu regelmatig samen met haar broer-saxofonist Milan Jančurić.

Door de komst van betere geluidsversterkingstechnieken kon de (dwars)fluit vanaf de jaren vijftig 'concurreren' met de koperblazers. Vele expressieve klankvariaties, hoge registers en specifieke fraseringsmogelijkheden voegden een nieuw vocabulaire toe aan de amusementsmuziek. Pioniers als Eric Dolphy, Jeremy Steig en Charles Lloyd verschaften de fluit een autonome positie. Velen volgden, zoals Chris Hinze en Ronald Snijders in Nederland.

Milena Jančurić' spel is licht en intens. Haar academische blaastechniek biedt haar de mogelijkheid om indringende verhaallijnen op een onderscheidende manier vorm te geven. Het is niet verwonderlijk dat zij een breed palet hanteert en haar muziek vrij laat ademen. Haar nieuwsgierigheid geeft haar muziek een grote reikwijdte. Alle stukken op haar veelbelovende debuutalbum 'Shapes And Stories' schreef zij zelf. Haar ruime ervaring met Amerikaanse jazz - pakken de 'grooves' - en interesse voor avant-garde klinken ruimschoots door in haar boeiende muziek. De integratie en interpretatie van lokale muziekinvloeden zou haar werk verder kunnen verrijken.

Roland Hugenin

Bezetting:

Milena Jančurić (fluit), Aleksandar Dujin (piano), Milan Jančurić (tenorsax), Aleksandra Denda (zang), Lazar Novkov (accordeon, melodica), Ervin Malina (contrabas), Petar Radmilović (drums),

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/39nw3tax>

KCT
Adult Swing
W.E.R.F. Records

De naam KCT van dit pianotrio staat simpelweg voor Karel Ceulenaere Trio, zoals EST stond voor Esbjörn Svensson Trio. Die overeenkomst zal niet op toeval berusten, want deze drie jonge Belgen brengen muziek die zeker in die traditie staat. 'Adult Swing' is hun debuutalbum voor het onvolprezen W.E.R.F.-label.

Naast stukken met een onmiskenbare drive, zoals het verhalende 'Two little robots' (met overigens een flinke dot galm en oversturing op de pianoklank) horen we ook de nodige lyriek ('This here star') en zelfs een stuk dat aan modern klassieke muziek doet denken ('Cataract', met fraai strijkwerk van bassist Cyrille Obermüller). Hoewel KCT zich nadrukkelijk als trio presenteert, is het toch de pianist die het meest opvalt. Hij speelt enorm virtuoos, zonder zich daar overigens voor op de borst te kloppen - de snelle loopjes staan voortdurend in dienst van de muziek. Vooral in het uit melodieblokjes opgebouwde 'De soep schreeuwt om zout' (een titel die een prijs verdient) komt dit sterk naar voren. Zo hebben we met KCT een nieuwe loot aan de Belgische pianotrio-boom, al is de groep misschien wat minder eigenwijs dan bijvoorbeeld De Beren Gieren of Donder. Het album laat zich op vinyl en digitaal kopen.

Herman te Loo

Bezetting:

Karel Ceulenaere (piano), Cyrille Obermüller (bas), Gert-Jan Dreessen (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://werfrecords.bandcamp.com/album/adult-swing>

JULIAN LAGE
Speak To Me
 Blue Note Records

In deze tijd van AI, autotune, samplers en arpeggiators, luister ik met steeds meer plezier naar levende akoestische muziek. Eén van de topinstrumenten vind ik de akoestische gitaar. Daaraan kun je zo goed de verschillende elementen horen: nylon of stalen snaren, tokkelen met vingertoppen, nagels of een plectrum, akkoorden up en down en nog veel meer. Wat een heerlijke opener is dan ook het nummer 'Hymnal' op het album 'Speak To Me' van de Amerikaanse gitarist Julian Lage; alleen een akoestische gitaar in Julians vaardige handen. Het tweede nummer, 'Northern shuffle', tapt echter meteen uit een ander vaatje. Dat opent met een aanstekelijke bluesriff op een elektrische gitaar. Worden mijn openingszinnen van deze recensie nu meteen gelogenstraft? Nee hoor, want inmiddels vind ik een eerlijke elektrische gitaar, via een simpele kofferversterker, zonder digitale poespas ook een soort akoestisch instrument en anders zijn het de overige instrumenten wel (piano, drums, contrabas en sax) die het akoestische element van dit album dubbel en dwars onderstrepen. Op het derde nummer, 'Omission', is de akoestische gitaar terug in vol ornaat; een folky nummer met een centrale rol voor de akoestische (slag)gitaar. En zo wisselt Julian Lage ieder nummer de ene gitaar met de andere af tot een heerlijk album met akoestische livemuziek (zie de video's op Spotify en YouTube). Ook verstilling en de pan uit swingen wisselen elkaar mooi af. Wat is het toch fijn muzikanten echt te horen (en te zien) spelen. Dit album biedt het beste van wat je met deze samenstelling van instrumenten kunt bereiken.

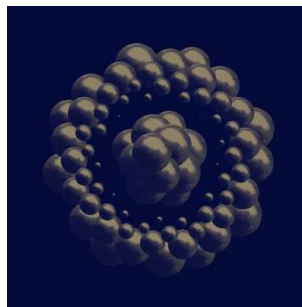
Jaap Lampe

Bezetting:

Julian Lage (akoestische, elektrische gitaar), Levon Henry (tenorsax), Patrick Warren (toetsen, Wurlitzer & Marxophone), Kris Davis (piano), Jorge Roeder (contrabas), Dave King (drums).

Beluister en bekijk hier het album akoestisch:
<https://tinyurl.com/4mzuneva>

GIJS LEVELT
Playground
 Level T Records

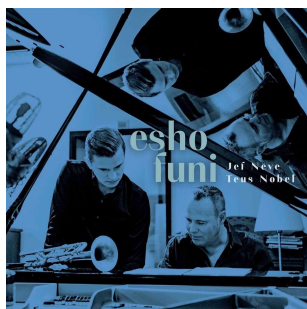
Er wordt heel wat muziek gecomponeerd voor toneelstukken en films, en heel vaak wordt er na afloop van het gebruik niets meer mee gedaan. Er zijn gelukkig wel uitzonderingen, want het zou zonde zijn geweest als de toneelmuziek van Willem Breuker voor Toneelgroep Baal, van Maurice Horsthuis voor Zuidelijk Toneel Globe of van Arend Niks voor Orkater voor de eeuwigheid verloren zou zijn gegaan. Dat moet ook de gedachte zijn geweest van trompettist/componist Gijs Levelt bij het uitbrengen van het album 'Playground'. Het bevat stukken die hij maakte voor een zevental producties van zijn partner, theatermaker Mariken Bijnen, uit de periode 2018–2024. In het huidige subsidieklimaat was er blijkbaar geen geld om een ensemble samen te stellen, en dus maakt Levelt alles thuis op de computer. Dat levert muziek op die gebruikmaakt van samples, elektronische beats en natuurlijk de eigen trompet, al dan niet vervormd door elektronica. Veel van de muziek zal de modale jazzliefhebber misschien minder aanspreken, maar wie over een open luistergeest beschikt, kan genoeg plezier beleven aan 'Playground'. In de muziek voor 'Augustus, Oklahoma' gebruikt Levelt samples van Afrikaanse (?) zang en percussie. Met trompetspel dat aan Jon Hassell doet denken, komen bij mij associaties op met platen als diens 'Fourth World' en 'My Life In The Bush Of Ghosts' van Brian Eno en David Byrne. In de (gestopte) trompetsolo waarmee de muziek voor 'Cloaca' opent, klinkt misschien wel de beroemdste soundtrack aller tijden door: 'L'Ascenseur pour l'Échafaud' van Miles Davis. Hoe breed de insteek van Levelt is, wordt echter ook duidelijk in 'Seismogroove' uit de productie 'Aardgasten'. Het is een onvervalst stukje dance dat op een festival als Dance Valley niet zou misstaan.

Herman te Loo

Bezetting:

Gijs Levelt (trompet, elektronica).

Voor meer informatie:
<https://gijslevelt.com/perspagina-playground/>

JEF NEVE & TEUS NOBEL**Esho Funi****PIAS NNCD2024-1**

Een duo kan soms een flink aantal zijn. Weliswaar moet men zich wiskundig beperken tot twee personen, maar sommige tweetallen maken muziek die zoveel oproept dat je puur auditief niet meer weet hoeveel musici nou bezig zijn. Tellen wordt dan vooral voor buitenstaanders heel moeilijk: 'How many guys of you are in the quartet?' (met dank aan Paul Desmond). Ook het duo Teus Nobel (trompet) en Jeff Neve (piano) kan een performance geven die veel breder uitwaaiert dan je eerst verwacht. Met het album 'Esho Funi' bevestigen ze de magie van hun samenwerking nog eens, een duo-ervaring die in 2018 begon tijdens een tournee met een negenkoppige band, de Spirit Control Tour. Eerst was dit nog beperkt tot een intermezzo waarbij de rest van de band even verdween. Die vrijheid beviel zo goed dat er een tournee kwam in duoformaat. En daarna dit album met de cryptische titel 'Esho Funi', een selectie uit optredens op 11 en 12 september 2024 in Piano's Maene te Luik. 'Esho funi' van Teus Nobel is ook het openingsnummer.

Die titel is geplukt uit het boeddhisme en verwoordt de eenheid van levende wezens en hun omgeving. Altijd een beetje een probleem, een titel bedenken. Je moet er niet altijd van alles bij verzinnen, zei de schilder Jan Sierhuis eens. Het beestje moet toch een naam hebben, maar al te concreet is niet goed. Andere stukken op dit album zijn zo bekend dat nadere toelichting niet nodig is, zoals de klassieker 'Bluesette' (van Toots) en de standard 'Here's that rainy day'. Die laatste is in ons land wat suspect geraakt door de bewieroking door Willem Duys, maar het blijkt dat de song complex genoeg is voor een intelligente uitvoering. Ook de eigen composities van Jeff Neve (zoals 'The wedding' en 'Weekend is one') zijn een aantrekkelijk handvat voor intense exploratie. Neve's slotnummer 'Waiting for a train' heeft soms zelfs wat weg van George Gershwin... **Coen de Jonge**

PS Het duo is onder meer op 17 mei te horen tijdens het festival #trumpetstuff in Paradox, Tilburg.

Bezetting:

Teus Nobel (trompet),
Jef Neve (piano).

Maak hier kennis met dit duo:

<https://tinyurl.com/44tfxpxy>

PETRA ONDERUF QUARTET**An Odd Time Of Day****Kaipati Records**

Crowdfunding gaf Petra Onderuf uiteindelijk het laatste zetje om haar debuut-cd 'An Odd Time Of Day' te maken. De Slowaakse violiste/componiste had een hele lijst aan sterke composities op de plank liggen. Ze is al jaren actief in het Wild Strings Trio en heeft op vele podia gespeeld met op volksmuziek georiënteerd repertoire. En dan nu een jazzplaat, en wat voor één. Haar kwartet is niet van het truttige. Ze spelen met veel polyritmiek en schurende akkoorden. Gastmuzikanten zijn Jure Pukl op sopraansax en Gašper Selko op trompet. De groep speelt Petra's rijkgeschaakte stukken met verve. Veel van de nummers zetten flink in en denderen voort zoals in het stuk 'Julia's sunset'. Petra's vioolspel geeft houvast en structuur. Ze verloochent haar Balkan-roots niet. De sfeer van haar muziek is vaak meeslepend en haar intense vioolspel doet daar nog een schepje bovenop. Opvallend zijn slagwerker Aleš Zorec met zijn vuurkracht en pianist Rok Zalokar, een gevierde veteraan uit de Slowaakse jazzscene. In het nummer 'Eleven' spelen trompettist Gašper Selko en Onderuf het thema unisono, waarbij het samenspel klinkt als elkaars echo. Het meeslepende stuk 'Positive' is een waardig slot van dit verfrissende debuut. In Nederland is violiste Petra Onderuf nog een onbekende muzikante, maar ze zal het vast goed doen op Nederlandse podia.

Sjoerd van Aelst

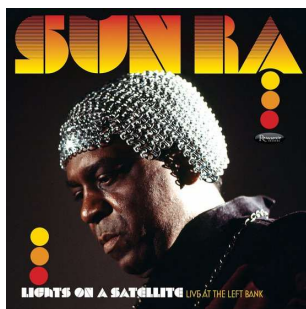
Bezetting:

Petra Onderuf (viool),
Jure Pukl (sopraansax),
Gašper Selko (trompet), Rok Zalokar (piano),
Luka Dobnikar (bas), Aleš Zorec (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/35me2wu8>

SUN RA
Lights on a Satellite (Live At The Left Bank)
 Resonance Records

Sun Ra-liefhebbers kennen ongetwijfeld de film 'Sun Ra: A Joyful Noise' van Robert Mugge. De filmmaker kreeg toestemming van de bandleider om opnamen te maken tijdens een concert in The Famous Ballroom in Baltimore, Maryland, op 23 juli 1978. Na wat gesteggel over de audiotapes gaf Sun Ra uiteindelijk zijn fiat aan het geheel, zodat de regisseur zijn plannen verder voort kon zetten. Nu zijn ook de pure audio-opnames van het concert boven water gekomen, en kunnen we genieten van een Arkestra in bloedvorm, met de bandleider ook prominent te horen als pianist. Zo horen we na een feestelijke opening met veel percussie en synthesizerklanken ('Thunder of drums') een eigenzinnige interpretatie van de standard 'Somewhere over the rainbow', waarin hij traditioneel swingspel afwisselt met denderende clusters – het lijkt wel of we Misha Mengelberg aan het werk horen. Een soortgelijke aanpak laat hij ook los op 'Cocktails for two', waar hij duetteert met altsaxofonist Marshall Allen, die wel een soort uit de bocht vliegende Johnny Hodges lijkt. Het programma wordt verder gevuld met bekende en minder bekende eigen composities van Sun Ra zelf, stukken uit het repertoire van Fletcher Henderson (in wiens orkest hij zijn carrière ooit begon) en stevige blueswerkjes: 'Space travelin blues' en 'Left bank blues'. Het laatste stuk, alsmede een eigenzinnige uitvoering van Monks 'Round midnight', werden geleend van de soundtrack van de film van Mugge. In het uitgebreide boekje bij het dubbelalbum is de regisseur ook aan het woord over het maakproces van de film. Producer Zev Feldman (die het op zijn onvolprezen Resonance Records uitbrengt) interviewde verder onder meer saxofonist Gary Bartz en pianist Craig Taborn over de invloed van Sun Ra op hun werk.

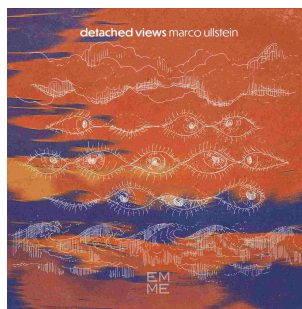
Herman te Loo

Bezetting:

Michael Ray, Walter Miller (trompet), Craig Harris (trombone), Marshall Allen, Danny Davis, Elo Omoe John Gilmore, James Jacson, Danny Ray Thompson, (rieten, fluiten), Sun Ra (piano, orgel, synthesizer), Dale Williams (gitaar), Damon Choice (vibrafoon), Richard Williams (bas), Luqman Ali, Michael D Anderson, Eddie Thomas (drums), Atakatune (conga's) (percussie), The Jingle Brothers (bellen, percussie), June Tyson (zang).

Luister hier naar het titelstuk van het album:
https://youtu.be/FDE_vTlI44?feature=shared

MARCO ULLSTEIN QUINTET
Detached Views
 Emme Records

Vibrafonist Marco Ullstein is opnieuw een mooi succes dat de afdelingen lichte muziek van de Nederlandse conservatoria op hun palmares kunnen bijschrijven. Ullstein komt uit München, heeft Italiaanse wortels en woont nu in Den Haag. Hij studeerde aan de conservatoria van Den Haag en Amsterdam en laat met zijn debuut-cd 'Detached Views' horen dat hij inmiddels bij de interessante jongste generatie in Nederland woonachtige jazzmuzikanten behoort. Net als zijn generatiegenoten is hij bezig met het ontwikkelen van een herkenbaar eigen geluid.

De muziek van Ullstein past binnen de huidige Nederlandse jazztraditie, die zijn plaats opeist en op zoek is naar nieuwe wegen zonder te breken met het verleden. Dat nieuwe en eigen geluid is Ullstein met zijn kwintet goed gelukt. Zijn vibrafoonspel staat niet steeds op de voorgrond, maar wordt opgenomen in het collectieve geluidsdecor, waarin tenorsaxofonist Pietro Mirabassi een even subtiel als een op tijden masculien geluid naast dat van Ullstein laat horen. Op andere momenten belandt de saxofoon van Mirabassi in een omstrengeling met de vibrafoon en vinden ze samen met hulp van de ritmesectie hun weg naar het einde. De composities zijn complex en pittig, kunnen daarbij door gitarist Emiliano Roca van metalige randen worden voorzien, en fluctueren tussen bezonken introspectieve geluiden en stevige in de jazz gewortelde thematiek van melodie en dynamiek. De composities trekken als een 'road movie' langs de luisteraar en laten steeds andere gezichtspunten, ritmiek en sferen horen. Het maakt van dit debuut een aangenaam en afwisselend album, waarmee Marco Ullstein zichzelf en zijn kwintet in de spotlight van aandacht plaatst.

Tom Beetz

Bezetting:

Marco Ullstein (vibrafoon), Pietro Mirabassi (tenorsax), Emiliano Roca (gitaar), Arjun Ramdas (contrabas), Francesco V. Parsi (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/85myk5v7>

JAZZ OP HET PODIUM

SUZAN VENEMAN SEXTET

Bezetting:

Suzan Veneman (trompet, flugelhorn),
Vincent Veneman (trombone),
Jasper van Damme (altsax, sopraansax),
Timothy Banchet (toetsen),
Tijs Klaassen (bas),
Wouter Kühne (drums).

Datum en plaats:

25 januari 2025,
Hot House Jazz, Qbus-zaal BplusC, Leiden.

"Een oneindige reis....naar het ontwaken in jezelf.." Zo noemde Suzan Veneman het verbindende element in de composities die zij met haar sextet speelde bij hun optreden in de Qbus-zaal, tijdens de Leidse Jazzweek. Het was voor het sextet de eerste keer dat ze op het podium stonden bij Hot House Jazz. Maar Suzan Veneman heeft in korte tijd de aandacht getrokken van veel jazzliefhebbers. Voeg daarbij de publiciteit rond de Leidse Jazzweek en de Qbus was uitverkocht. Suzan maakte haar debuut als bandleider in 2019 met haar sextet, waarmee ze in 2022 haar eerste album 'Migrations Of The Mind' uitbracht. Vorig jaar is ze met haar sextet begonnen aan een tweede album. De composities hiervoor lieten ze horen bij Hot House, 'allemaal nieuwe stukken' volgens de introductie van Suzan.

Het nieuwe album zal 'The Art Of Letting Go' gaan heten, een titel die verwijst naar loslaten, openstaan voor het onbekende en een nieuwe balans vinden. In de aankondigingen vertelde Suzan meer over de achtergrond van de nummers. 'The longest night' bijvoorbeeld, gaat over een moeilijk proces van loslaten: een nummer dat begint met onheilspellende basnoten en wringende akkoorden, in een langzaam tempo, waarbij je de drums de tijd hoort wegtikken. 'Balancing act' ging juist weer over het vinden van evenwicht, met een wat 'stuiterend' ritme, waarbij je als luisteraar min of meer gaat zoeken naar het volgende accent.

Het sextet speelde de stukken hecht en geconcentreerd, met Veneman af en toe door de knieën gaand, in volle aandacht voor de solo's van haar bandleden, stuk voor stuk getalenteerde muzikanten. Voor Suzan een ideale band om haar eigen kwaliteiten als componist en uitvoerend muzikant tot z'n recht te laten komen!

Marcel Schikhof

Suzan Veneman.

Vlnr: Jasper van Damme, Suzan Veneman en Vincent Veneman.

Wouter Kühne. (Foto's: Marcel Schikhof)

'SOMNI' RECORDING SESSIONS
SNARKY PUPPY
METROPOLE ORKEST

Bezetting:

Metropole Orkest
 onder leiding van Jules Buckley,
 Snarky Puppy
 onder leiding van bassist Michael League.

Datum en plaats:

16-18 januari 2025
 Kabul à GoGo, Utrecht.

Al jaren werd reikhalzend uitgekeken naar een vervolg op 'Sylva', het succesvolle samenwerkingsproject van twee uitzonderlijke jazzensembles: het Metropole Orkest en Snarky Puppy. Medio januari werd het in Utrecht in de steigers gezet. Een selecte groep vrienden en fans had het voorrecht om aanwezig te kunnen zijn bij de zes opnamesessies voor 'Somni', het nieuwe project van deze twee formaties. Alle geluids- en video-opnamen die medio januari werden gemaakt worden de komende maanden tot in perfectie afgemixt. In september wordt de release van het album verwacht.

De aanblik van de studio-opstelling, waarbij musici en publiek zij aan zij het totale vloeroppervlak van de zaal vulden, was overweldigend. De vloer van de Utrechtse loods, die meestal wordt gebruikt voor dance-events, was nu bedekt met tientallen Perzische tapijten. Sfeerlicht wierp een gouden gloed over het geheel.

'Sylva' leverde het Metropole Orkest en Snarky Puppy in 2015 een Grammy op voor het Best Contemporary Instrumental Album. De lat lag dus hoog. Gelukkig was voor het schrijfproces, het repetitieschema en de opnamesessies van 'Somni' nu veel meer tijd beschikbaar dan destijds. Het was boeiend om een stukje van dat proces mee te kunnen maken. Rond de afgelopen jaarwisseling verbleef Snarky Puppy-voorman Michael League een week of vier in Japan, waar hij acht nieuwe stukken schreef. Die deelde hij digitaal met vier arrangeurs – onder wie Jules Buckley, die ook de orkestraties maakte en leiding gaf aan repetities en [vervolg op de volgende pagina...](#)

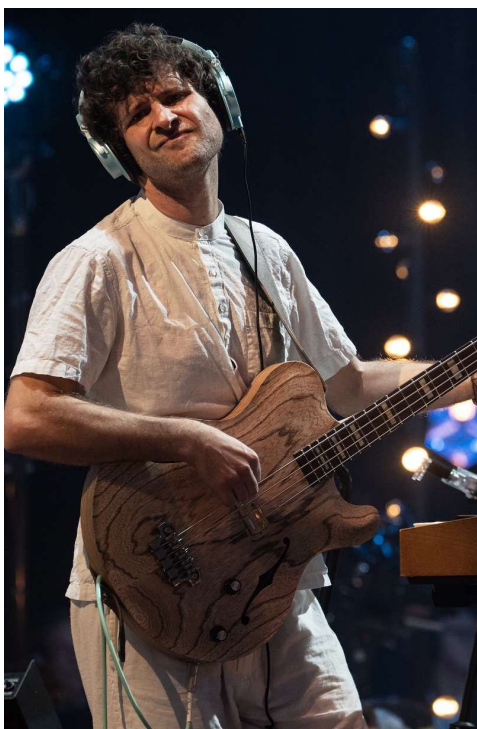

In Utrecht werden medio januari de opnames gemaakt voor 'Somni', het nieuwe album van het Metropole Orkest met Snarky Puppy.

Beelden van de opnamesessie met op de bovenste afbeelding dirigent Jules Buckley (links) en Michael League (rechts). (Foto's: Joke Schot)

Een actuele Nederlandse concert-kalender staat op: <https://jazzfreak.nl/>.

Michael League. (Foto: Joke Schot)

opnamen. De orkestpartijen werden individueel aan de musici uitgereikt. In de dagen voorafgaand aan de opnamesessie werd gezamenlijk gerepeteerd.

League maakte nog geen tracktitels bekend, met uitzondering van 'Night sweat' (werktitel). In dit stuk geeft hij het beklemmende gevoel weer dat soms ontstaat in dromen. De metafoer van een lucide droom sluit goed aan bij het effect dat de nieuwe muziek op mij had.

Zoals je van deze prestigieuze dubbelformatie mag verwachten, werden alle symfonische en elektronische mogelijkheden benut. Geavanceerde structuren en complexe ritmes schiepen variaties op pastorale sferen en funky grooves. In mijn beleving hoorde ik filmmuziek volgens de beste traditie, in kleurrijke, poëtische en dramatische passages.

Los van zeer herkenbare stijlelementen, stonden de stukken op zichzelf. Maar ze lagen op een lijn met Vivaldi ('Jaargetijden'), The Singing Detective (Ellington) en John Barry (James Bond).

Snarky Puppy leverde de meeste solisten. Het effect van de elektronische sound van violist Zach Brock mag zeker niet onvermeld blijven. Ook de strijkers tartten de verbeelding. De lyrische impact van de vele tientallen snaren contrasteert met alle elementen in de muziek, of versmelt prachtig met afzonderlijke instrumenten zoals harp, fluiten of Hammondorgel.

Roland Huguenin

Violist Zach Brock. (Foto: Joke Schot)

Jules Buckley geeft een aanwijzing. (Foto: Joke Schot)

Blazers van het Metropole Orkest. (Foto: Joke Schot)

POËTISCH WATER
MILLENNIUM JAZZ ORCHESTRA
IZALINE CALISTER

Bezetting:

Millennium Jazz Orcehstra
 onder leiding van Joan Reinders
 (composities/arrangementen),
 Izaline Calister (zang),
 Sanne Bakker (harp).

Datum en plaats:

15 december 2024
 Bimhuis, Amsterdam.

Water is een onuitputtelijke inspiratiebron. Ook voor Joan Reinders in zijn nieuwste programma 'Poëtisch Water'. Daarin combineert hij de krachten van zijn bigband met door Izaline Calister gezongen dichtregels en sprankelende inkleuringen door harpiste Sanne Bakker.

Het Millennium Jazz Orchestra trok meteen stevig van leer met 'Singin' in the rain', de verrassende openingstune van het concert. Het strakke arrangement van Joan Reinders is een showcase van de rijkste bigbandsound die je maar kunt wensen. Tijdens het stuk, met een mainstream-onderstroom en progressieve solo's, zag je Gene Kelly in gedachten zwierend over plassen springen.

'Poëtisch Water' is een theatrale show waarin naast twee instrumentale stukken, elf gezongen poëzieteksten centraal staan. Het verhaal over water en klimaatverandering wordt boven het orkest gevisualiseerd in beeldprojecties. Het accent ligt op de kwetsbaarheid van eilanden.

Izaline Calister, geboren en getogen op Curaçao, maakte voor het programma een selectie uit gedichten over eilanden. Watervallen en kreken, strand en zee, en regen en storm, komen aan bod in teksten gezongen in het Nederlands, Engels of Papiamento.

Joan Reinders zette de dichtregels met verbeeldingskracht op muziek, met harpiste Sanne Bakker als zijn troef. De harp wordt weinig gehoord in jazz en geïmproviseerde muziek, hoewel een kentering gaande is, maar is onmisbaar bij het creëren van sfeer en illusie. De versmelting van golvende snaren met houtblazers klinkt verrassend 'catchy'.

En dan de teksten van onder anderen Martinus Nijhoff, Gerrit Komrij, Emily Dickinson, Hendrik Marsman en Astrid Roemer. Soms zijn er vage associaties met het dadaïsme, vanwege de symbiose van woorden en klank.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Izaline Calister (boven) en het Millennium Jazz Orchestra.
 (Foto's: Joke Schot)

Izaline Calister zong twee teksten die zij zelf schreef. Zij laat de schoonheid van het Papiamento bloeien in deze stukken met een Afro-karakter. Ook het Nederlands voorziet zij van een bijzondere lading, waarin dictie en swing samenkomen. Onze taal past best goed in een jazzsetting, als je maar weet hoe de lettergrepen te buigen.

Sanne Bakker ontsluit haar instrument op een overtuigende manier in het jazzidoom. Zij verrast met swing en virtuositeit, en ook in een verstillid duet met Izaline waarin zij de 'Zee' van Toon Hermans laten zweven.

Er gebeurt heel veel meer in dit concert, waarvan later een videoregistratie beschikbaar komt. Poëtisch Water is in maart nog driemaal live te bewonderen: in Kampen (Stadsgehoorzaal, 15 maart), Amsterdam (Meervaart, 21 maart) en Rotterdam (LantarenVenster, 23 maart).

Roland Huguenin

VARIA

Jamsessies in Oosterhout

Zes keer per jaar vindt in Jazzcafé Moolenaar in Oosterhout een jamsessie plaats op de zondagmiddag. Deze zogenoemde Eastside Jazz Sesjuns zijn een initiatief van Johan Datema en Hugo Moolenaar. Zij willen 'de jazzgemeenschap in Oosterhout en omgeving versterken en een plek creëren waar muzikanten en liefhebbers elkaar ontmoeten en inspireren'. De sessies bieden een podium aan zowel gevestigde artiesten als opkomende talenten. Improvisatie en spontaniteit staan centraal. De eerste sessie van dit jaar was op 26 januari jl. De volgende is op 16 maart. Deelname is gratis. Op het programma staat een selectie uit 'The American Songbook'. De deelnemers worden begeleid door de vaste EJZ-begeleidingsband: Johan Datema (sax), Matthijs Giesberts (sessieleider, toetsen), Dimitri Meurrens (contrabas) en Han Wouters (drums).

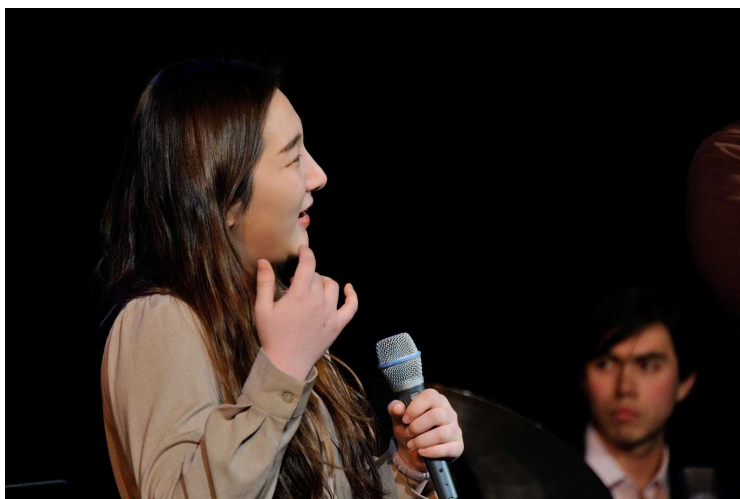
Meer info: www.eastsidejazzsesjuns.nl

Eve Beuvens. (Foto: Marta de Gracia)

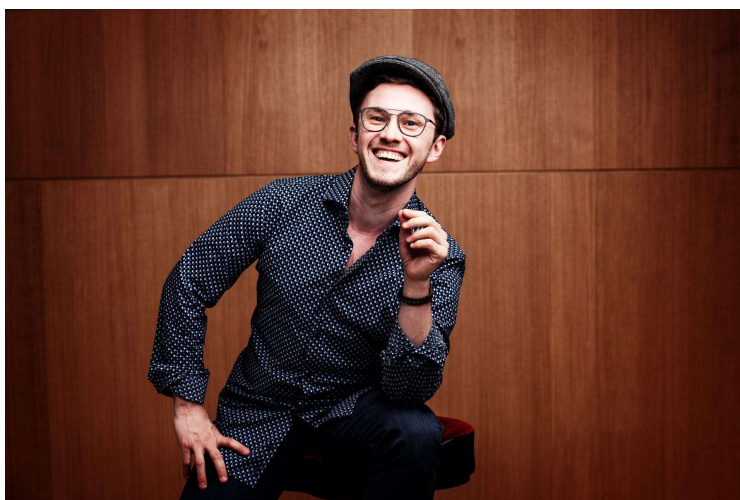
Puur Belgische programmering bij derde Brosella Spring Festival

De derde editie van het Brosella Spring Festival strijkt dit jaar andermaal neer in La Vallée en VOLTA in Sint-Jans-Molenbeek. Van 20 tot en met 22 maart wordt een keur aan Belgische jazzbands gepresenteerd. Zangeres Helena Casella, pianiste **Eve Beuvens** met Lysis, bassiste Louise Van den Heuvel met Sonic Hug, en solopianist Casimir Liberski komen hun laatste albums promoten. Nieuwe projecten zijn er van This is the Omen, Julie Rains en Blind IO (Bram De Looze, Ikue Mori, Teun Verbruggen en Ingrid Laubrock). De formatie Donder zal in totale duisternis optreden. Verder zullen zes jonge talenten uit de UK en België debuten op het festival. In totaal staan tien bands op de twee podia geprogrammeerd.

Hyejung Jung spreekt het publiek toe. (Persfoto)

Op zaterdag 11 januari was de formatie **Luminous Vibes** te gast bij het **Podium Jong Professionals Jazz** in Voorschoten. De formatie onder leiding van de Zuid-Koreaanse zangeres **Hyejung Jung** bracht een aantal standards, maar ook eigen composities. Alle leden studeren aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag en komen, kenmerkend voor de hedendaagse conservatoriumpopulatie, van over de hele wereld: Ege Ertugrul (piano) komt uit Turkije, Andrés Calero Mesonero (altsaxofoon) uit Spanje, Giuseppe Alfano (trompet) uit Italië, Julian Escobar Aguirre (drums) uit Colombia en Basso Chan (contrabas) uit Hong Kong. Het publiek wist het optreden te waarderen, zo meldden de organisatoren ons. Regelmatig betuigde het met een langdurig applaus zijn instemming.

Pianist Frank Dupree. (Foto: Raphael-Steckelbach)

De 'jazz' van componist Nikolai Kapuskin

De Oekraïense componist Nikolai Kapuskin was een groot jazzliefhebber. Hij componeerde ook jazz. Noot voor noot schreef hij zijn jazzstukken uit. De uitvoerenden kregen een partituur voor hun neus en moesten die exact naspelen. Voor improvisatie was geen ruimte. Dat het toch als jazz klinkt bewijst het Duitse Frank Dupree Trio, dat zich heeft gespecialiseerd in de uitvoering van het oeuvre van Kapuskin. Medio januari was het een klein uur te gast in een radio-uitzending van de Duitse publieke zender NDR Kultur. Het optreden werd tevens op video vastgelegd en op internet gezet. Bekijk en beluister het Frank Dupree Trio hier: <https://tinyurl.com/htwhbwm6>.

Zomerjazzworkshop in Normandië

Van 9 tot en met 16 augustus vindt voor de zevende keer onder leiding van saxofonist Ruud Bergamin een zomerjazzworkshop plaats in het Château de Saint Gervais in Asnières, Normandië. Er zal worden geïmproviseerd over 'great jazz hits', zo meldt hij ons. Bergamin: "In dit prachtige, vrijstaande landhuis in een rustieke omgeving kan dagelijks gerepeteerd worden en gewerkt aan een repertoire uit de rijke jazzgeschiedenis. We gaan veel en lekker spelen in een fijne en inspirerende omgeving." De workshop staat open voor blazers, toetsenisten, gitaristen, bassisten, drummers en strijkers. Enige ervaring met akkoorden en improviseren strekt tot aanbeveling. Partijen en luistervoorbeelden worden ruim voor aanvang van de workshop toegestuurd. Er is plaats voor twaalf deelnemers, en er is voor iedereen een eigen kamer.

Meer info: www.veenjazzexpressions.nl

Jazzism keert terug als maandelijks nieuwsbrief

De laatste gedrukte editie van het blad Jazzism verscheen vorig jaar december. Daarmee leek het doek gevallen te zijn, maar vanaf 20 februari gaat Jazzism verder als maandelijks digitale nieuwsbrief. Ook wordt de website nieuw leven ingeblazen. "Nadat het magazine stopte ontving de redactie van Jazzism vele hartverwarmende reacties van jazzliefhebbers. Het inspireerde hen op zoek te gaan naar de mogelijkheden om het contact met deze doelgroep te behouden", aldus een verklaring op de website. In de nieuwsbrief komen de rubrieken die bekend zijn uit het voormalige magazine. Zoals nieuws, concerttips, interviews, profielen, recensies, acties. Ook kan in de nieuwsbrief geadverteerd worden. De website gaat uitgebreide versies van de nieuwsberichten aanbieden, verrijkt met foto's, video's en playlists, zo wordt gemeld.

De beste jazz van Bandcamp

Maandelijks maakt het muziekplatform Bandcamp een overzicht van de 'beste jazz'. Het is een heerlijke bron van nieuwe jazz, zegt onze medewerker Jaap Lampe. Hij beveelt het overzicht van harte aan. Dit is de link naar de beste jazz van de afgelopen maanden: <https://daily.bandcamp.com/best-jazz>.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ IN BEELD

ARCHIEF

Jasper van 't Hof (Jazz Middelheim, 15 augustus 1974).
(Foto: Guy Roels)

INFORMATIE GEZOCHT

Tenorsaxofonist Spike Robinson maakte onder meer een plaat met collega Al Cohn.

Onze medewerker Erik Carrette is bezig met een stuk over de Amerikaanse tenorsaxofonist **Spike Robinson** (1930-2001). Hij vraagt zich af hoe vaak hij in Nederland en/of België te horen was. Hij heeft al gevonden dat Robinson op 2 oktober 1988 in Heist-op-den-Berg optrad en een enkele keer in Terneuzen op het podium stond. Maar is dit alles? Van de Duitse gitarist **Coco Schumann** (1924-2018), onder meer lid van de Ghetto Swingers en overlever van de kampen Auschwitz en Theresienstadt, vraagt Carrette zich hetzelfde af. Trad hij ooit op in Nederland en/of België? Kunt u hem wijzer maken, dan zou hij dat zeer op prijs stellen. U kunt hem bereiken via erik.carrette@skynet.be.

KEEP AN EYE THE RECORDS De winnaars van 2025

Ludvig Søndergaard Sekstet

Ketija Ringa (fluit), Micheal Murray (altsax), Chaerin Im (piano), Aleksander Sever (vibrafoon), Samuel Kiel (contrabas), Ludvig Søndergaard (drums)

"Muziek gecomponeerd en gearrangeerd door Ludvig Søndergaard. Een mix van genres vormgegeven als één lange compositie met veel verschillende kleuren en sferen. Geschreven passages en vrije improvisatie", aldus een persbericht van Keep an Eye The Records.

Oordeel jury: "De muziek heeft een hoge urgentie, is oprecht en energiek. De bandleider beschouwen we als een echte artiest. Het geluid dat ze samen creëren is uniek en we zien veel mogelijkheden. Er was een mooie balans tussen geschreven materiaal en improvisatie."

Flatland Prayer - River Adomeit

Liva Dumpe (vocalen), Antonio Moreno (trompet), River Adomeit (contrabas)

"Flatland Prayer is stevig geworteld in de tradities van Amerikaanse jazz en folk, maar staat altijd met één voet in de Amsterdamse avant-garde scene."

Oordeel jury: "We waren heel positief verrast. Niet alleen waren de spelers individueel heel sterk, ze hadden ook een geweldige band-sound. We vonden de groep prachtig klinken in zijn eenvoud en kwetsbaarheid."

NOHMI - Miran Noh

Miran Noh (piano), Patricia Mancheño (contrabas), Auke de Vries (drums), Claudio Jr. De Rosa (tenorsax), Daniel Clason (trompet)

"Een band met een sterke klassieke achtergrond. De inspiratie voor hun werk komt van klassieke componisten zoals Ravel, Debussy en Prokofiev, die stemming en sfeer onderzochten door het gebruik van timbre, orkestratie en vooruitstrevende harmonische concepten."

Oordeel jury: "We waren onder de indruk van de manier waarop ze klassieke invloeden combineren met een meer traditionele jazz-sound. Ze experimenteren op een zeer originele manier met vorm en orkestratie. Hun muziek is complex, maar resoneert nog steeds met de luisteraar en blijft toegankelijk."

De jury bestond dit jaar uit Paula Hoorn, Tibor Elferink, Sun-Mi Hong, Monica Akiary en Jesse van Ruller.

Van boven naar beneden: Ludvig Søndergaard, River Adomeit en Miran Noh. (Foto's: Jaap Kroon)

TERUG IN DE TIJD

'AVANT-GARDIST' TED CURSON

Toen trompettist Ted Curson (1935-2012) op 11 juni 1965 een concert in het Haarlemse Concertgebouw gaf, was hij 29 jaar oud en een bekende naam in de jazzwereld. Hij was midden jaren vijftig gedebuteerd bij het orkest van Charlie Ventura. Via engagements bij onder anderen Mal Waldron, Red Garland en Duke Jordan, kwam hij enkele jaren later uit bij voorloper Cecil Taylor. Als 'sideman' van deze pianist nam hij in 1959 zijn eerste album op ('Love For Sale'). Ook speelde Curson in dezelfde periode (1959-1960) enige tijd bij de vooruitstrevende bassist Charles Mingus. Ted Curson stond daarom te boek als een avant-gardist.

Midden jaren zestig verdeelde Ted Curson zijn activiteiten tussen Amerika en Europa in perioden van ongeveer een half jaar. Tijdens zijn Europese maanden was hij ook op Nederlandse podia te horen. Hij mocht zich hier ten lande onder meer verheugen in de warme belangstelling van het toenmalige blad Jazzwereld. Dat verscheen in de zomer van 1965 voor het eerst. In het tweede nummer (september 1965) is behalve een recensie van zijn Haarlemse zomerconcert (door hoofdredacteur Anton Wiltkamp), ook een verslag te vinden van een opname in de Vara-radiostudio twee dagen later (13 juni 1965). Daar was Bert Vuijsje bij geweest. In het novembernummer (Jazzwereld nummer drie) komt Curson zelf aan het woord. Medewerker Rud Niemans had hem op 2 augustus de radio-opname van 13 juni laten horen en kon en passant wat uitspraken van de trompettist noteren. Bijvoorbeeld over het stempel avant-gardist dat hij vaak kreeg: "Jazz moet SWINGEN, man! (de hoofdletters zijn van Jazzwereld; hve) Zelfs al word ik tot de avant-garde gerekend, wil dat niet zeggen, dat ik alles pruim. De hoofdzaken zijn: swing, emotionele 'impact', feeling, goede doorwrochte techniek. Sommigen verwaarlozen die techniek. Waarom? In de avant-garde lopen er rond die weinig tot geen techniek hebben. Maar ze zouden met techniek twee keer zoveel kunnen waarmaken als zonder. En toch zichzelf blijven."

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Ted Curson op 11 juni 1965 in het Haarlemse Concertgebouw. (Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

Het was in juni 1965 de tweede keer dat Ted Curson in Europa was. Hij was voor het eerst in Nederland. Mede door het gevorderde concertseizoen hadden impresario's en concertorganisatoren weinig belangstelling in hem getoond. Een min of meer besloten bijeenkomst in de Amsterdamse club Sheherazade, een concert in het Haarlemse Concertgebouw en een radio-opname in Hilversum waren zijn enige Nederlandse verplichtingen. In Haarlem stond hij op het podium dankzij de inspanningen van het kleine Heemsteedse impresariaat The Three Jazz Men. Als begeleiders waren Misja Mengelberg (piano), Rob Langereis (bas) en Han Bennink (drums) gecontracteerd. Het Martin Haak Kwartet met onder anderen saxofonist Ferdinand Povel verzorgde het voorprogramma.

Ted Curson bleek niet de publiekstrekker waarop The Three Jazz Men vast gehoopt hadden. Jazzliefhebbers en pers lieten het 11 juni grotendeels afweten. De zaal was met zo'n tweehonderd bezoekers matig gevuld en wij vonden slechts twee recensies van het concert; in de Nieuwe Haarlemsche Courant en Jazzwereld. R.E, de recensent van de Nieuwe Haarlemse Courant, begreep niets van de geringe belangstelling en sprak zijn stadsgenoten 12 juni in de krant enigszins bestraffend toe: "De liefhebbers van de jazz hebben zich hier bijna nooit onbetuigd gelaten, en [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)"

'meetings' van de mindere goden trokken tot voor kort steeds veel publiek. Jammer is het daarom dat wanneer er weer eens werkelijk wat te gebeuren staat, zoals gisteravond in het Concertgebouw, slechts zo'n klein gezelschap aanwezig is." Curson zelf liet het wat R.E. betreft zeker niet afweten: "Als trompettist neemt hij een heel eigen plaats in, vooral ook omdat hij zich voornamelijk bepaalt tot eigen composities. Aan titels voor de nummers hecht hij weinig waarde, vandaar misschien ook, dat hij ononderbroken musicert. Zijn trompet heeft een volle, warme klank. Curson bespeelt ze met een souplesse, die wij hier bijna voor onmogelijk houden. Zijn vaardigheid getuigt van een gedegen opleiding aan het conservatorium. Zijn speelse, bijna jongensachtige blijheid wisselt hij af met een haast belijgende religiositeit. Daarnaast mag men hem niet vrijpleiten van enige sentimentaliteit. Curson heeft de Haarlemse jazzliefhebbers tot aandachtig luisteren gedwongen. Zijn razendsnelle entrees liet hij volgen door opzweepende, bijna juichende soli, die zijn meesterschap bewust onderstreepten. Van tijd tot tijd liet hij daarbij ook ruimte voor het melodische".

Anton Witkamp houdt er in Jazzwereld een andere mening op na. 'Ted Curson teleurstellend' staat er boven zijn stuk. Witkamp had voor het concert nog eens het album 'Charles Mingus Presents Charles Mingus' gedraaid (1), zo vertelt hij: "Curson is op deze plaat een reus in de Mingus-branding. Afgaande op die plaat had ik een zich verder ontwikkelde avant-gardist verwacht." Maar die Curson stond die avond niet op het podium, moest Witkamp constateren. "Hij bleek veel orthodoxer dan zijn Nederlandse begeleiders", stelt hij vast. Hij hoorde een 'degelijke aanpak, waarbij het onvoorstelbaar is dat hij met Dolphy en Shepp tot geheel andere daden komt'. Niet dat Witkamp aan de kwaliteiten van Curson was gaan twijfelen: "Voor mij is Ted Curson een musicus gebleken die uitstekend met zijn trompet kan omgaan, die echter belangrijk meer in zijn mars heeft dan hij op 11 juni uithaalde." Overigens had Witkamp tijdens het voorprogramma zeer genoten van saxofonist Ferdinand Povel: "Zijn spel is fris en – voor zijn leeftijd – bijzonder origineel. Hetgeen van zijn drie begeleiders niet direct gezegd kan worden", noteerde hij. [vervolg in de rechterkolom...](#)

Ted Curson met op de achtergrond drummer Han Bennink. (Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

En de drie Nederlandse begeleiders van Ted Curson dan? Wat kon van dat trio gezegd worden? Curson zelf was in ieder geval goed over ze te spreken. Desgevraagd vertelde hij Jazzwereld-medewerker Rud Niemans op 2 augustus 1965: "Misja (Mengelberg; hve) daagde me uit weer op avontuur te gaan. Als je zoals ik veel speelt, word je op den duur een cliché van jezelf. Ik speel twee soorten muziek: 'inside' en 'outside', avant-garde en commercieel. Misja prikkelt je 'inside' kant. Hij zou de kans moeten hebben zich verder te ontwikkelen, naar New York moeten komen. Bij Bennink komt ook Elvin Jones me in gedachten. Bennink wordt, geloof ik, een beste drummer, maar hij moet meer spelen, veel meer. Hij is misschien ook wel een beetje te luid, maar dat hebben alle drummers, ook Elvin. Maar Han is een van de beste drummers van Europa. Hij moet alleen meer ervaren worden. En waar krijg je die ervaring: New York!"

Bij Anton Witkamp vielen de drie begeleiders 11 juni vaak beter in de smaak dan Curson zelf: "Bij tijd en wijle zorgden zowel Mengelberg als Langereis voor indrukwekkender spel." R.E. plaatst wel wat kanttekeningen: "Pianist Misja Mengelberg is zonder meer virtuoos, maar zijn bij tijden syncopisch spel sloot niet altijd aan bij de symfonische beweeglijkheid van 'leading [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

man' Curson. Han Bennink, zonder twijfel een drummer van klasse, heb ik steeds veel te hard gevonden. Maar niet alleen daarom kon hij Curson deze keer geen partij geven. Ook zijn dikwijls eigenzinnig optreden, waarbij hij vaak onbescheiden in zijn 'drives' Curson de pas afsneed, kon mij weinig boeien. Bassist Rob Langereis liet een heel plezierige indruk achter. Hij heeft een aantrekkelijke nieuwe aanpak, die klassiek geschoold moet zijn." Het publiek was overigens dik tevreden over het concert en dwong met een langdurig applaus nog een toegift in de vorm van 'Summertime' af. Het Mingus-achtige intro werd door Anton Witkamp in dankbaarheid aanvaard: "Kort maar goed."

Ted Curson had het in de Spaarnestad kennelijk goed naar zijn zin gehad, want half augustus was hij er - tussen een aantal Europese concerten door - voor een korte vakantie terug. Nieuwe Haarlemse Courant-verslaggever Han Baas zocht hem op. Curson was al in het Frans Hals Museum geweest, zo lezen we in de krant van 11 augustus. "Ja, dat is Ted Curson", schrijft Baas, "een man met een intense belangstelling voor culturele dingen en, zoals hij in het restaurant tegenover me zit, een goed gesoigneerde en correct geklede man met de gezondheid van een atleet. Hij leeft ook als een atleet, rookt niet, drinkt niet, waakt voor zijn nachtrust. Zijn conditie is hem heilig. Het is een deel van zijn beroep. Hij is jazztrompettist." Echt vakantie heeft hij vanwege zijn beroep nooit, schrijft Baas: "Dagelijks werkt hij aan zijn techniek. Hij gebruikt daarvoor een speciale trompetdemper die hij veelbetekenend een 'hotel-plug' noemt om moeilijkheden met andere gasten te voorkomen." Curson had Baas aardig weten in te pakken: "Een gesprek met deze sympathieke musicus leert dat hij een bescheiden, hartelijke, maar bovenal intelligente persoonlijkheid is. Een aangenaam causeur, die beschikt over het vermogen om een wijsgerige scherpzinnigheid te combineren met een milde humor. Hij gaat niet prat op zijn fenomenale carrière. De 27 langspeelplaten spreken voor zichzelf. Van hem zijn vijftien eigen composities op de plaat vastgelegd. Hij werkte met prominente musici, als Max Roach, Bud Powell en Gil Evans. Hopelijk kan Haarlem nog eens in zijn werk- en recreatieplan worden opgenomen", besluit Han Baas.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Ted Curson eind jaren zeventig. De foto werd op 15 augustus 1977 tijdens het Antwerpse festival Jazz Middelheim gemaakt. (Foto: Guy Roels)

Overigens vlamde de liefde van Curson voor Mingus eind jaren zeventig nog een keer op. In 1979 keerde hij terug naar zijn Mingus-collega's. Hij speelde toen enige tijd mee in de Mingus Dynasty, de formatie waarin na de dood van Charles Mingus (in 1979) zijn medemusici zijn muziek bleven spelen. Onder hen de saxofonisten John Handy en George Adams en drummer Danny Richmond. Ted Curson is te horen op de Dynasty-albums 'At The Bottom Line' en 'Chair In The Sky'.

Hans van Eeden

voetnoot

(1) Curson speelt mee op deze Mingus' albums: 'Pre-Bird', 'Mingus At Antibes' en 'Charles Mingus Presents Charles Mingus'.

FESTIVALS

LEUVEN JAZZ

Diverse locaties, Leuven
13 tot en met 23 maart 2025
[\(https://www.leuvenjazz.be/\)](https://www.leuvenjazz.be/)

Met onder anderen: Chantal Acda & The North Sea Drifters, Naima Joris & Vitja Pauwels, Caoilfhionn Rose, Dave Holland & Lionel Loueke, Emma Rawicz & Gwilym Simcock, Kika Sprangers & Teis Semey, Danilo Pérez/John Patitucci/Brian Blade & Ravi Coltrane en Alex Koo Trio.

TRANSITION FESTIVAL

TivoliVredenburg, Utrecht
15 maart 2025
[\(https://transitionfestival.nl/\)](https://transitionfestival.nl/)

Met onder anderen: Dave Holland & Lionel Loueke, Gonzalo Rubalcaba & Hamilton de Holanda duo, Marquis Hill Composers Collective, Marc Ribot Quartet, Greg Osby, Tord Gustavsen Trio, Reinier Baas, Ben van Gelder & Jeff Ballard, Kika Sprangers Large Ensemble, Rosa Brunello Quartet ft. Yazz Ahmed en Linda Fredriksson.

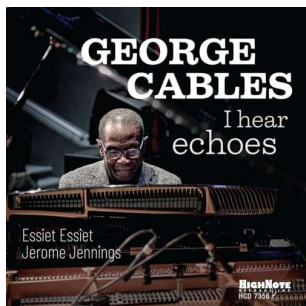
JAZZFEST AMSTERDAM

Diverse locaties, Indische buurt, Amsterdam
22 maart 2025
[\(https://jazzfestamsterdam.nl/\)](https://jazzfestamsterdam.nl/)

Het complete programma wordt medio februari bekendgemaakt.

JAZZWEEK TOP DRIE

27 januari 2025

1 George Cables

I Hear Echoes
(HighNote)

2 Arturo Sandoval

My Foolish Heart
(MetaJax)

3 Steve Davis

We See
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Coen de Jonge, Peter J. Kortzen, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot.

la77
JazzFlits

Webbeheerder: Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 februari 2025

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

ADAM BAŁDYCH & LESZEK MOŹDŹER

Passacaglia (Imaginary Music)

Krzysztof Komorek, Donos kulturalny:

FOLLOW DICES

Czułość (Eigen Beheer)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

ATLE NYMO

Circle Steps (ARC Recordings)

Dick Hovenga, Written in Music:

BRAM DE LOOZE

Spotting Gateways (Dox Records)

Christine Stephan, Jazzthetik:

CHRISTOPH TITZ

Walking The Corner Vol. 1 & 2 (MarotyMusic)

Nuno Catarino, jazz.pt:

FRITZ HAUSER & PEDRO HAUSER & PEDRO CARNEIRO

Pas De Deux (Clean Feed)

Sebastian Scotney, LondonJazz News (UK):

JOHN ETHERIDGE

Blue Spirits Live (Dyad)

Patrik Sandberg, Jazz:

FIRE!

Testament (Rune Grammofon)

Cim Meyer, All That...:

ARGÜELLES/LAGINHA/NORBAKKEN

Atlântico (Edition Records)

Lars Mossefinn, Dag og tid:

LIV ANDREA HAUGE TRIO

Ville Blomster (Hubro)

Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

TREEN

Baob (Eigen Beheer)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

VIJAY IYER TRIO

Compassion (ECM)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

AMIRTHA KIDAMBI'S ELDER ONES

New Monuments (WeJazz Records)

Yves Tassin, JazzMania:

WAJDI RIAHI TRIO

Essia (Fresh Sound Records)

Jos Demol, jazzhalo.be:

RENAUD GARCIA-FONS

Cinematic Double Bass (Cézame)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More:

KRISTJAN RANDALU & NEW WIND JAZZ ORCHESTRA

Sisu (Whirlwind Recordings)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

SANTA ŠILLERE

Other Ways (Eigen Beheer)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

ELLAS KAPELL

For All We Know (Prophone Records)

Bega Villalobos, In&OutJazz:

NATANIEL EDELMAN TRIO

Un Ruido De Agua (Clean Feed Records)

Mike Flynn, Jazzwise:

EMPIRICAL

Wonder Is The Beginning (Whirlwind Recordings)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.